

Arrest

nr. 50 871 van 8 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 juli 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn dient op 9 november 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf gegrond op artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 12 juli 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris (in tegenstelling tot de bewoordingen van de nota van de verwerende partij) de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond. Dit is de bestreden beslissing die luidt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.11.2009 te Tienen werd ingediend door:

(E. A., A.)
nationaliteit: Marokko
(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wilt zich beroepen op de criteria 2.8A en 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een aanwervingsbelofte van 15.11.2009 toe. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is.

Het feit dat betrokkene sinds 2003 in België zou verblijven, Nederlandse les heeft gevolgd, een vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomst-documenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum."*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker aan: "schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, zorgvuldigheidsplicht en schending van de motivatieplicht wet van 29/07/1991 artikels 2. en 5."

Hij verwoordt zijn middel als volgt:

"Verzoeker legt een belofte van aanwerven neer daterende van 15/11/2009 opgesteld door de firma BVBA S. (...) met maatschappelijke zetel te (...);

Dit attest bevestigt zonder enige twijfel dat verzoeker in het kader van het politiek project van de Belgische regering om personen zonder papieren via een arbeidscontract te regelen kan geregulariseerd

worden en ten dien einde wordt het document opgesteld door de Heer E.K. (...), verantwoordelijke van de BVBA S. (...);

De belofte van aanwerven is zeer duidelijk qua inhoud; verzoeker wordt aangeworven voor plafonneringwerken zo zij verblijfsituatie geregulariseerd wordt;

Dit attest is ruim dan voldoende als bewijs van een aanwervingcontract;

Trouwens Dienst Vreemdelingen laat toe aan verzoekers in het algemeen een andere werkgever te vinden zo deze ondertussen in faling is gegaan of deze de kandidaat werknemer met meer wil aanwerven;

In dat opzicht is het neergelegde arbeidscontract maar een voorlopig document vermits verzoeker van werknemer mag veranderen in de loop van de procedure;

Dit maakt dan ook een onbehoorlijk gedrag uit van de Heer Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid;

Er is ook schending van het beginsel van de motivatieplicht;

Het is niet omdat een belofte van aanwerven wordt neergelegd, dat deze uit de debatten moet geweerd worden;

Deze belofte heeft zoveel bewijskracht als een arbeidscontract dat later mag vervangen worden door een andere werknemer (zie supra)."

In de repliekmemoirie verwijst verzoeker naar zijn verzoekschrift.

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota dat zij bij lezing van de toelichting van het enig middel vaststelt dat verzoeker daarin inhoudelijke kritiek levert, het weze vanuit louter feitelijk oogpunt, het weze vanuit het oogpunt van het materieel recht, en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing. De formele motiveringsplicht vervat in de wetsartikelen waarvan verzoeker de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (RvS 4 juli 1996, nr. 60 751), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De door verzoeker kennelijk gebrekkig geachte overwegingen die, samen met de vermelding van de toepasselijke wetsbepaling, de motivering van de bestreden beslissing uitmaken, volstaan derhalve om de bestreden beslissing ten genoegen van recht met motieven te onderbouwen.

De overwegingen laten verzoeker immers toe om te achterhalen om welke redenen de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag tot verblijfsmachtiging ongegrond acht, zodat het doel dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd is bereikt.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Verzoeker kan bezwaarlijk ernstig voorhouden dat een "belofte van aanwerven" kan worden gelijkgesteld met het vereiste bij punt 2.8.B van de instructie van 19 juli 2009 waarop verzoeker zich beroept, namelijk een "behoorlijk ingevuld arbeidscontract".

De gemachtigde stelt hieromtrent in de bestreden beslissing terecht: "*Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop aanspraak te kunnen maken, met een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een aanwervingsbelofte van 15.11.2009 toe. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is.*"

Ten overvloede merkt de verwerende partij nog op dat een arbeidsovereenkomst een overeenkomst is "*waarbij een persoon, de werknemer, zich ertoe verbindt, tegen loon, zijn arbeid ten dienste van een andere persoon, de werkgever, te stellen en de arbeid te verrichten onder het gezag van deze laatste.*"

Het door verzoeker voorgelegde document bevat al deze essentiële elementen duidelijk niet en betreft trouwens niet eens een overeenkomst, doch een loutere belofte van aanwerven.

Daarenboven merkt de verwerende partij op dat de gemachtigde over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt in het kader waarvan deze vermog te beslissen de door vreemdeling aangebrachte elementen al dan niet te aanvaarden teneinde een verblijfsrecht toe te staan.

Verzoekers kritiek mist elke grondslag, en kan niet worden aangenomen.

De verwerende partij laat voorts gelden dat de gemachtigde van de federale staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, geheel terecht en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond diende te worden verklaard.

De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclus. De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskenning

van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoeker de schending aanvoert en is ten genoegen van recht gemotiveerd met draagkrachtige motieven die haar terdege ondersteunen. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van een machtiging tot verblijf omdat hij niet voldoet aan de criteria 2A en AB van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet omdat hij ondermeer geen behoorlijk ingevuld arbeidscontract voorlegt.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105 103).

Waar verzoeker betoogt dat hij wel voldoet aan de criteria van voormelde instructie voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn aanvraag om machtiging tot verblijf steunt op de "criteria 2A en 28" van voormelde instructie waarvan de verwerende partij erkent dat zij er binnen het kader van haar discretionaire bevoegdheid toepassing van maakt. De bestreden beslissing oordeelt: *"maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009."*

Dit motief weerlegt of betwist verzoeker niet en vindt steun in het dossier.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker enkel het motief *"Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een aanwervingsbelofte van 15.11.2009 toe. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is."* bekritiseert. In essentie acht hij het neergelegd document van 15 november 2009 uitgaand van de BVBA S. voldoende om hem een machtiging tot verblijf toe te kennen.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet bepaalt als algemene regel dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Luidens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, het hem evenwel worden toegestaan die

aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verwerven van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;

- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde overheid over een ruime appreciatiebevoegdheid.

In het kader van deze ruime discretionaire bevoegdheid komt het het bestuur toe te oordelen of het noodzakelijk is een arbeidscontract neer te leggen om verzoeker te machtigen tot verblijf, hetzij dat een werkbepoofte volstaat.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Zoals de verwerende partij opmerkt bevat de *“bepoofte tot aanwerven”* van de BVBA S. van 15 november 2009 zeer weinig gegevens. Er wordt enkel uitgedrukt dat deze vennootschap verzoeker *“wil aanwerven”* voor *“plaffoneringswerken”* zonder enige precisering van aanvang, duur, loon van de te leveren arbeid en deze bepofte wordt gedaan *“in verband met het politieke project van de Belgische regering om personen zonder papieren via een arbeidsovereenkomst te regelen.”* De redenering van verzoeker dat dit een duidelijk aanwervingscontract is, kan uit dit document niet afgeleid worden. Het komt de Raad voor dat het bestuur op kennelijk redelijk wijze oordeelde dat geen behoorlijk ingevuld arbeidscontract werd neergelegd om te beantwoorden aan het criterium 2B van voormelde instructie.

Artikel 2.8.B van voormelde vernietigde instructie luidt:

“2.8. Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.

Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordeelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.

Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

(...)

B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.

Hiertoe :

Moet het dossier binnen drie maanden na de aanvraag aangevuld worden met een positief advies, afgeleverd door de Gewesten betreffende de aangevraagde arbeidskaart B.

Of

Moet het dossier aangevuld worden met een arbeidskaart B afgeleverd door de Gewesten, en dit op basis van een Attest van Immatriculatie van drie maanden afgeleverd met dit doel.

Bij zijn onderzoek naar de duurzame lokale verankering in België zal de minister of zijn gemachtigde zich niet laten leiden door één factor, maar hij zal kijken naar het geheel van de feitelijke elementen samen.

Onderstaande feitelijke elementen worden door de minister of zijn gemachtigde in het onderzoek weerhouden, naast de eerder genoemde voorwaarden:

- *Sociale banden in België. De schoolloopbaan en inburgering van de kinderen.*

- Kennis van één van de landstalen, of alfabetiseringscursussen gevolgd hebben.
- Werkverleden en werkbereidheid, beschikken over de kwalificaties of competenties afgestemd op het arbeidsaanbod, o.m. inzake knelpuntberoepen, uitzicht hebben op werk en/of de mogelijkheid hebben om in het eigen levensonderhoud te voorzien.

In voorkomend geval, houdt de minister of zijn gedelegeerde rekening met het advies van de lokale besturen of een daartoe erkende dienst voor één of het geheel van de genoemde elementen.

De verblijfsmachtiging toegekend aan de personen bedoeld in punt B, zal slechts voor een jaar worden toegekend, en dit onder opschortende voorwaarde van de toekenning van de arbeidskaart B door de Gewesten. Een verblijfsmachtiging zal na een jaar slechts worden vernieuwd wanneer op dat ogenblik dezelfde voorwaarden voorzien voor de arbeidskaart B vervuld zijn en dat de persoon ook effectief gewerkt heeft gedurende het eerste jaar.

De minister of zijn gemachtigde gaat na of de betrokkene in aanmerking komt (zoals voorzien in 2.8 A of 2.8 B), of het dossier volledig is en of het dossier niet kennelijk ongegrond is.

Wanneer dit het geval is,

- kan hij oordelen dat het dossier voldoende gemotiveerd is om te oordelen dat de betrokkene duurzaam lokaal verankerd is.

- of legt de minister het dossier voor aan de Commissie voor Advies van Vreemdelingen voor een niet-bindend advies. De Commissie voor Advies van Vreemdelingen kan de betrokkene oproepen en horen. Indien de minister of zijn gemachtigde nadien van dit advies afwijkt, dient hij dit te motiveren."

Voorts stelt het vademecum (pagina 6) aangaande de verduidelijkingen over de uitvoering van de voormelde instructie:

"3) U kunt bij de regularisatieaanvraag of bij de actualisering van de hangende aanvraag een kopie van het behoorlijk ingevulde model-arbeidscontract voegen (kan worden gedownload op de sites van de Gewesten):

- Het contract moet van bepaalde duur van minstens één jaar zijn of van onbepaalde duur.
- Het loon mag niet lager zijn dan het wettelijke minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 29 juli 1988. Een bezoldiging gelijk aan het wettelijke minimumloon kan verkregen worden door verscheidene arbeidscontracten."

Ter zake herinnert de Raad aan het door verwerende partij opgestelde vademecum met betrekking tot dit criterium, waarvan partijen de toepassing niet betwisten, het volgende stelt:

"Het gaat om personen die voorafgaand aan hun regularisatieaanvraag sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België hebben verbleven, een arbeidscontract kunnen voorleggen en een arbeidskaart B kunnen verkrijgen.

a) U voldoet aan de volgende voorwaarden:

1) U verblijft, voorafgaand aan de indiening van de aanvraag, sinds ten minste 31 maart 2007 ononderbroken op het grondgebied.

2) U kunt een duurzame lokale verankering in België aantonen (zie punt 4.a.3. op pagina 5).

3) U kunt bij de regularisatieaanvraag of bij de actualisering van de hangende aanvraag een kopie van het behoorlijk ingevulde model-arbeidscontract voegen (kan worden gedownload op de sites van de Gewesten):

- Het contract moet van bepaalde duur van minstens één jaar zijn of van onbepaalde duur.
- Het loon mag niet lager zijn dan het wettelijke minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 29 juli 1988. Een bezoldiging gelijk aan het wettelijke minimumloon kan verkregen worden door verscheidene arbeidscontracten.

Dit criterium zal uitzonderlijk in aanmerking worden genomen, onder voorbehoud van ontvankelijkheid van de aanvraag, voor de aanvragen ingediend tussen 15-09-2009 en 15-12-2009 inbegrepen (u hebt DRIE MAANDEN vanaf 15.09.2009 om uw dossier in te dienen of te vervolledigen)."

Het door verzoeker voorgelegd document "belofte van aanwerven" beantwoordt niet aan dit criterium. De blote bewering dat de Dienst Vreemdelingenzaken zou toelaten andere werkgevers te vinden bij een faling of indien een werkgever niet langer wil aanwerven, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat de gemachtigde van de staatssecretaris het document niet "uit de debatten geweerd" heeft maar in aanmerking genomen en besproken heeft in de bestreden beslissing.

Uit het bovenstaande blijkt dat de verwerende partij niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld. Uit het hierboven vermelde blijkt dat de bestreden beslissing werd genomen in overeenstemming met de motiveringsplicht, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen. De motivering kan de beslissing dragen en is bijgevolg deugdelijk en afdoende.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Voorts is de beslissing zorgvuldig voorbereid en is deze gesteund op een correcte feitenvinding zodat het zorgvuldigheidsbeginsel evenmin geschonden is. Verzoeker toont geen *“onbehoorlijk gedrag”* in hoofde van het bestuur aan. Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat de bestreden beslissing onwettig werd genomen.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en tien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN